

Bethesda jelentése: a könyörület háza. Mi mindannyian Bethesdában, Isten irgalmának házában élünk és gyakran várunk arra, hogy egyszer csak valami kegyelmi pillanatban megérint az Úr Angyala és mi akkor majd lépünk, megmozdulunk és meggyógyulunk apróbb, nagyobb nyavalyánkból. Hány éve is várunk, hogy jobb legyen?

Jézus velünk is tapintatos, megkérdezi, hogy akarjuk-e? Akarjuk-e, hogy változtasson az életünkön? Vajon megvan-e bennünk ez a tapintat, amikor kérve, vagy kéretlenül tanácsokat osztogatunk? Mielőtt bármit lépnénk a másik felé, tájékozódunk-e, mint ahogy Jézus tette, vagy enélkül is megmondjuk felebarátunknak a tutit, hogy szerintünk hogyan is kellene élni az életét?

Jézus gyógyít, reményt ad, magától érthető természetességgel. Felkelt, elindít, de nem magyarázza el, hogyan kell járni és nem viszi helyettünk az ágyat, hiszen Ő tudja, hogy képesek vagyunk rá! Mennyi szorongástól kímélhetnénk meg magunkat, ha bízánk annyira magunkban – és az általunk Útnak indítottakban is, – hogy Jézus szavait követve képesek vagyunk járni és cipelni múltunk egyes darabjait.

A 14. vers tanúsága szerint később – azt nem tudjuk, hogy mennyivel később – Jézus a templomban találkozott a végre saját lábán járni tudó emberrel, aki a gyógyulását követően is ott volt a templomban, lehet, hogy el sem hagyta, lehet, hogy visszatért oda, de az bizonyos, hogy a templom az a hely, ahol ismét találkozott Jézussal. A gyógyító megerősítette a gyógyulás tényét és figyelmeztette, hogy lehet ennél rosszabb! Lehet 38 év bénaságnál rosszabb? Igen, lehet, ha vétkezik!

Milyen gyakran kell felhívni a figyelmemet arra, hogy meggyógyultam, hogy minden adott arra, hogy járjak? Visszatérek-e lélekben, esetleg fizikailag is azokra a helyekre, ahol gyógyulásban részesültem, ahol volt és van lehetőségem találkozni Jézussal?

Bensó Beáta, Tata